

[Helga Pedersen.]

ikke alt, og jeg synes egentlig, det var rart også at vide, om vort færdselspoliti har dannet sig nogen mening om forsøgsresultaterne. Det står i øvrigt også usikkert hen, således som det er anført i betænkningen på side 20, hvilken vægt blandt andet en øget færdselskontrol skal tillægges. Også det finder jeg bør drøftes nærmere, herunder om det ikke vil være rimeligt at forsøge øget politiindsats alene i eventuelle forårsforsøg.

Jeg erindrer også, at det sidste år blev oplyst, at Sverige ville foretage nogle forsøg med 90 km's hastighedsgrænse, og jeg vil gerne spørge, om den højtærede minister har nogle oplysninger om erfaringerne i så henseende eller eventuelt kan give dem til det kommende udvalg.

Så har jeg læst, at der i 1962 afholdtes en færdselskongres i Salzburg, hvor blandt andet de generelle fartgrænser blev drøftet, og jeg har læst, at færdselspsykologerne her ligefrem var gået imod sådanne grænser. Man gjorde bl. a. gældende, at kolonnekørsel var en betydelig større psykisk belastning for chaufføren end en fri fart på åben strækning. Det er muligt, at vort eget politi har gjort lignende erfaringer; jeg mindes at have læst noget om det vedrørende kommentarer fra forsøg, men om det er andet end løselige opfattelser ved jeg ikke. Jeg vil i hvert fald gerne vide, om justitsministeriet har været repræsenteret på den internationale færdselskongres, jeg her omtaler. I et af de tidligere lovforslag havde vi netop oplysning om, at spørgsmålet havde været fremme ved internationale kongresser, så måske er der også noget materiale her.

Det var for så vidt, hvad jeg ville anføre om lovforslaget; men jeg går ud fra, at den højtærede minister ville blive næsten skuffet, hvis jeg ikke benyttede lejligheden til at berøre et andet trafikikkerhedsspørgsmål, nemlig spørgsmålet om promillereglen. Den 23. februar sidste år oplyste den højtærede minister, at den svenske betænkning kunne ventes i september 1962. Vi er i hvert fald nogle i mit parti, der stadig interesserer sig for dette spørgsmål, og derfor ville vi gerne spørge den højtærede minister, om denne betænkning er kommet, og hvad dens resultat er, eventuelt hvad ministeriets kommentarer hertil er. Jeg synes også, der er grund til her at minde om, at det af beretninger for

trafikken i København for nylig fremgik med al tydelighed, at spiritusbilisternes antal er stedse stigende.

Jeg skal naturligvis ikke gentage min argumentation for promillereglen, men vil blot bringe dette spørgsmål frem, da vi nu i øvrigt diskuterer færdselssikkerheden, og med denne ringe deviation fra hovedemnet om færdselssikkerheden kan jeg tilsige mit partis medvirken til en grundig og velvillig udvalgsbehandling.

Marie Antoinette von Lowzow: Denne lov er en genganger. Den skal muliggøre fortsatte forsøg med midlertidige hastighedsbegrænsninger for motorkørslen for derigennem at finde frem til, om sådanne hastighedsbegrænsninger i særlige perioder kan bevirke en kendelig nedgang i færdselsuheldenes tal. Vi ved jo alle, at dersom vi kunne vende tilbage til den berømte mand med en klokke, der skulle gå foran ethvert motorkøretøj, ja, så ville færdselsuheld forårsaget af motorkøretøjer sikkert blive få, men det kan vi nu engang ikke.

Vi lever i en motoriseret tidsalder, og den udvikling kan ikke skrues tilbage. På visse områder medfører fremgangens teknik, at vi må leve livet på en mere eller mindre farlig måde, men det er naturligvis vor pligt at søge at gøre den så lidt farlig som muligt, og derfor må man se med velvilje på ethvert forsøg i den retning.

De problemer, som periodiske hastighedsbegrænsninger stiller os over for, er, om virkningerne virkelig opvejer de gener, de medfører, og, ifald de har betragtelige virkninger, om sådanne virkninger ikke kan nås ad anden og bedre vej.

Det materiale, vi har fået forelagt om virkningerne af de hidtil afholdte forsøg med hastighedsbegrænsninger, var for 1961's vedkommende så mangelfuldt, at gyldige slutninger ikke kunne drages deraf. Den nu foreliggende rapport fra transportforskningsudvalget om forsøgene i 1961 og 1962 er tilsyneladende langt bedre. Der foreligger også en nyttig rapport vedrørende prøvekursler i 1962, selv om det kun drejer sig om én type vogne; men materialet er ikke færdigbehandlet, og for meget af det gælder, at der må indhentes yderligere oplysninger, før det kan færdigbearbejdes.

Det skal siges, at hvis man ikke svømmer